

Brüsszel, 2026. március 10.
(OR. en)

6653/1/26
REV 1

LIMITE

ENV 161
CLIMA 85

FELJEGYZÉS

Küldi: a Tanács Főtitkársága
Címzett: az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy: Dekarbonizációs erőfeszítések az éghajlat-politika területén 2030 után
– Véleménycsere

A Tanács (Környezetvédelem) 2026. március 17-i ülésének előkészítéseként a melléklet tartalmazza az elnökség által készített háttéranyagot, a témával kapcsolatban a minisztereknek feltett kérdésekkel együtt.

Felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy nyugtázza a háttéranyagot, és továbbítsa azt a Tanácsnak.

Dekarbonizációs erőfeszítések az éghajlat-politika területén 2030 után

– *Véleménycsere*

Háttér

Az európai klímarendelet módosítása¹ – beleértve az Unió 2040-re teljesítendő éghajlat-politikai célértékéről való megállapodást is – a 2030 utáni időszakra vonatkozó uniós éghajlat-politikai keret legfontosabb vonatkozásaival és elveivel foglalkozik. A 2026. évi munkaprogramjával összhangban a Bizottság várhatóan 2026 második félévében jogalkotási javaslatcsomagot fog előterjeszteni, amely a 2040-re teljesítendő éghajlat-politikai célérték elérésére irányul. Ez biztosítja majd az EU számára a 2050-re teljesítendő klímasemlegességi célkitűzés eléréséhez vezető hiteles utat.

A 2030 utáni időszakra vonatkozó jogszabályi keret felé

A 2040-re teljesítendő célérték elérésének megkönnyítése érdekében az európai klímarendelet módosítása rugalmassági mechanizmusokat irányoz elő, amelyeknek kifejezésre kell jutniuk az előirányzott jogalkotási javaslatokban. Idetartoznak többek között a következők:

- 2036-tól a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti kiváló minőségű nemzetközi jóváírások általi kielégítő és oly módon való hozzájárulás a 2040-ig teljesítendő éghajlat-politikai célérték teljesítéséhez, amely egyaránt ambiciózus és költséghatékony, és amely az 1990-es uniós nettó kibocsátás legfeljebb 5%-át teszi ki, és megfelel az Unión belüli *nettó* üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2040-ig történő, az 1990-es szinthez képest 85%-kal való *csökkentésének*,
- az Unión belüli tartós eltávolítás szerepe az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben (EU ETS) a fennmaradó, nehezen csökkenthető kibocsátások ellensúlyozása terén,
- az ágazatok és eszközök közötti és azokon belüli fokozott rugalmasság a célértékek egyszerű és költséghatékony elérésének támogatása érdekében.

¹ Tervezet – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2021/1119 rendeletnek az Unió 2040-re teljesítendő köztes éghajlat-politikai célértékének megállapítása tekintetében történő módosításáról; a Tanács által 2026. március 5-én elfogadva.

Emellett a szén-dioxid-eltávolításnak reálisan hozzá kell járulnia a teljes kibocsátáscsökkentési erőfeszítéshez. Ugyanakkor figyelembe kell venni a természet alapú eltávolítással kapcsolatos bizonytalanságokat, valamint biztosítani kell, hogy az esetleges hiányosságok ne okozzanak hátrányt más gazdasági ágazatoknak, és egyúttal lehetővé kell tenni a tagállamoknak, hogy a többlet természet alapú eltávolítást a más ágazatokban keletkezett kibocsátásaik kompenzálására használják fel.

Az európai klímarendelet módosítása az Európai Tanács 2025. október 23-i következtetéseiben foglalt iránymutatást követi, amely kihangsúlyozza, hogy az Unió versenyképességének fokozása és a zöld átállás előmozdítása olyan, egymást kölcsönösen erősítő célkitűzések, amelyeket együttesen kell megvalósítani. Ezzel összefüggésben az európai klímarendelet módosítása számos olyan rendelkezést tartalmaz, amelyek célja annak biztosítása, hogy a majdani éghajlat-politikai jogszabályok olyan átállás megvalósítására irányuljanak, amely méltányos, igazságos, pragmatikus, költséghatékony és társadalmilag kiegyensúlyozott lesz, és figyelembe veszi az eltérő nemzeti körülményeket, ezáltal garantálva Európa versenyképességét és jólétét.

A 2030 utáni időszakra vonatkozó szakpolitikai keret

A 2030 utáni időszakra vonatkozó, majdani szakpolitikai keret az éghajlat-politikát illetően ki fog terjedni az EU ETS felülvizsgálatára, a nemzeti éghajlat-politikai célértékek és a rugalmassági mechanizmusok 2030 utáni szerepére, valamint a kiváló minőségű nemzetközi jóváírások lehetséges felhasználására. Emellett a 2030 utáni időszakra vonatkozó keret energetikai szempontból magában foglalja majd a jövőbeli megújulóenergia- és energiahatékonysági keretek létrehozását, valamint a szén-dioxid-szállítási infrastruktúra és piacok fejlesztését. Az új keret részeként a Bizottság emellett javaslatot fog elfogadni az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló rendelet (a továbbiakban: az irányítási rendelet) felülvizsgálatára irányulóan.

A 2030 utáni időszakra vonatkozó kerettel összefüggésben az EU ETS irányelv egyes vonatkozásait, valamint a kapcsolódó piaci stabilizációs tartalékról szóló határozatot 2026 harmadik negyedévéig felül kell vizsgálni. Ehhez kapcsolódóan mérlegelni fogják a légi közlekedéssel, a tengeri szállítással és a helyhez kötött létesítményekkel kapcsolatos esetleges kiigazításokat annak biztosítása érdekében, hogy az EU ETS továbbra is a lehető legköltséghatékonyabb módon járuljon hozzá az uniós éghajlat-politikai célkitűzések megvalósításához. Az EU ETS irányelv folyamatban lévő értékelése fontos iránymutatással szolgál majd a Bizottság számára az elkövetkező felülvizsgálatokkal kapcsolatban. Az európai klímarendelet módosításával összhangban a 2030 utáni időszakhoz kapcsolódó felülvizsgálat során be kell majd építeni a szén-dioxid-eltávolítást az EU ETS-be.

2030-ban hatályát veszti a közös kötelezettségvállalási rendelet, amely kötelezően teljesítendő nemzeti célértékeket határoz meg az ETS1-en kívüli ágazatok üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére vonatkozóan, valamint a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó szén-dioxid-eltávolításról szóló (LULUCF) rendelet. A Bizottság a 2026. évi munkaprogramjában a nemzeti éghajlat-politikai célértékek és a rugalmassági mechanizmusok felülvizsgálatát 2026 utolsó negyedévére irányozza elő. A jogszabályok várhatóan foglalkozni fognak a kibocsátáscsökkentésre irányuló nemzeti erőfeszítésekkel, a természetes és az ipari szén-dioxid-eltávolításnak a 2040-re teljesítendő éghajlat-politikai célkitűzéshez való hozzájárulásával, valamint az ágazatok és eszközök közötti és azokon belüli rugalmassági mechanizmusokkal.

Emellett – és az európai klímarendelet módosításával összhangban – a majdani jogalkotási javaslatok foglalkozni fognak a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti kiváló minőségű nemzetközi jóváírások általi hozzájárulással, beleértve a nemzetközi jóváírásoknak a 2030 utáni architektúrában betöltött szerepét, az egyéb eszközökkel való kapcsolatokat és a jóváírások beszerzésére vonatkozó esetleges mechanizmust is. Az ilyen jóváírások integritásának biztosítása fontos szempont lesz, és elengedhetetlen lesz a 2040-re teljesítendő célérték elérésének garantálásához.

A 2018 óta hatályos irányítási rendelet az uniós energia- és éghajlat-politikai célkitűzések elérése érdekében meghatározza a tervezésre, a jelentéstételre és az ellenőrzésre vonatkozó szabályokat. A 2026 utolsó negyedévére tervezett felülvizsgálat foglalkozni fog a rendelet egyszerűsítésével, annak a 2030 utáni időszakra való alkalmassá tételével, valamint a nemzeti energia- és klímatervek szilárd beruházási tervként betöltött szerepének megerősítésével.

Mivel az éghajlatváltozás mérséklésének és az ahhoz való alkalmazkodásnak együtt kell járnia, a Bizottság javaslatot fog tenni az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára vonatkozó integrált keretre is, egy jogalkotási javaslatot is beleértve. A keret fő célkitűzése, hogy Európa jelentős mértékben felkészültebbé és reziliensebbé váljon az éghajlatváltozás hatásaival szemben. Célja, hogy előmozdítsa a döntéshozók körében a jövőben várható éghajlati viszonyok közös értelmezését, és biztosítsa az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia ágazatokon átívelő megvalósítását. Rugalmassági mechanizmusokat biztosít majd, hogy figyelembe lehessen venni az egyes tagállamok sajátos körülményeit.

Kérdések

A 2030 utáni időszakra vonatkozó éghajlat-politikai keret miként támogathatná a legjobban a társadalmilag méltányos, versenyképes és dekarbonizált gazdaságra való átállásba történő beruházásokat, és hogyan segíthetné hatékonyan az elfogadott kibocsátáscsökkentés megvalósítását a 2040-ig tartó időszakban?

Az ágazatok közötti és azokon belüli rugalmassági mechanizmusokat miként lehetne a legjobban integrálni a 2030 utáni időszakra vonatkozó keretbe annak érdekében, hogy minden ágazatban biztosítani lehessen a költséghatékony kibocsátáscsökkentést?

A nemzetközi jóváírásokat miként lehetne integrálni a 2030 utáni időszakra vonatkozó éghajlat-politikai architektúrába?
